

Sygn. akt II KK 191/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Piotr Mirek

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Pogorzelskiego,
w sprawie **R. G.**

skazanego z art. 119 § 1 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 12 lutego 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

(PK IV Ksk [...])

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w P.

z dnia 7 lutego 2018 r., sygn. akt II W [...],

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 7 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w P. uznał R. G. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i wymierzył mu karę 5 dni aresztu. Na podstawie art. 119 § 4 k.w. zobowiązał obwinionego

do uiszczenia na rzecz pokrzywdzonego kwoty 440 zł, stanowiącej równowartość skradzionego mienia.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się z dniem 22 lutego 2018 r. (k. 25 - 26).

Kasację od tego wyroku na niekorzyść R. G. wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, to jest art. 93 § 1 k.p.w., polegające na rozpoznaniu sprawy obwinionego R. G. na posiedzeniu w postępowaniu nakazowym i wydaniu wyroku, w którym wymierzono obwinionemu - za przypisane mu wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. - karę 5 dni aresztu, w sytuacji gdy ustawodawca w tym trybie dopuścił orzeczenie jedynie kar: nagany, grzywny albo ograniczenia wolności, co wyłączało dopuszczalność takiego trybu postępowania.

Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna, ponieważ wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w P. zapadł z rażącym naruszeniem prawa procesowego.

W myśl art. 93 § 1 k.p.w., sąd może wydać na posiedzeniu, bez udziału stron wyrok nakazowy w sprawach o wykroczenia, w których wystarczające jest wymierzenie nagany, grzywny albo kary ograniczenia wolności. Nie jest zatem dopuszczalne orzeczenie wyrokiem nakazowym kary aresztu, co zaistniało w niniejszej sprawie.

Uchybienie popełnione przez Sąd Rejonowy w P., polegające na obrazie art. 93 § 1 k.p.w., miało rażący charakter i w sposób istotny wpłynęło na treść wydanego orzeczenia. Skoro orzekający Sąd uznał, przy uwzględnieniu ogólnych i szczególnych dyrektyw wymiaru kary, że należało orzec wobec R. G. karę aresztu, powinien był odstąpić od procedowania w postępowaniu nakazowym i skierować sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwyczajnym. Skutkiem powyższego stanu rzeczy stała się konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.